

כדי שיתברך שמו הקדוש, ויתחבר עם החברים הקדושים הללו ולא יפגם את תפלתו, משום שימנע ברכות מהעולם ויתחבר עם אותו איש משחית, שהוא מונע ברכות מן העולם וגרם מות לכלם.

כתוב (דברים יח) וחבר חבר. מה זה וחבר חבר? זה אותו מי שהוא הולך אחר הצד האחר ומכשף כשפים, הוא מושף עליו רוח אחרת טמאה, ומתחבר באותה חברות של אותו חבר רע, ושורה בחברות עם אותו חבר איש משחית. ולמה נקרא חבר? משום שבשעה שנולד אדם הוא מתחבר עמו, ותמיד עמו כחבר. אחר כך נהפך לו חבר איש משחית.

וכך יש בצד הקדשה, בצד הימין, חבר טוב, שעושה טוב עם האדם בעולם הזה ובעולם הבא, והחברים הללו עומדים תמיד על האדם בחברות אמת להצילו ולהגן עליו ולהיות עמו חברים, לקדש את שם רבונום ולזמר ולשבח לפניו תמיד.

מאלו יוצאים ארבעה תומכים אחרים לאותם השנים עשר שאמרנו, החברים הללו. ואלו הם עומדים לאותם שיועצים עצה להזיק לצדיקים. אף על גב שלא עושים, ועולים ומודיעים הדבר למעלה, ומבטלים את אותה העצה. ואלו נקראים ארואלים. ואף על גב שכלם התמנו לזה, כל אחד התמנה ונפקד על דברים ידועים, ותחת אלו אין להם חשבון.

אלו הארבעה עומדים לארבעת צדדי העולם, וכל אחד עומד להשגיח על ישראל, ואלו נקראים חרפים, כמו שנאמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמות אלו הארבעה שנקראים חרפים:

באלין חברים קדישין, ולא יפגום צלותיה. בגין דימנע ברכאן מעלמא, ויתחבר בההוא חבר איש משחית דאיהו מנע ברכאן מעלמא, וגרים מותא לכלהו.

בתיב (דברים יח) וחבר חבר, מאי וחבר חבר. ההוא מאן דאזיל בתר סטרא אחרא, ותרש חרשין, איהו משף עליה רוחא אחרא מסאבא, ואתחבר בההוא חברותא דההוא חבר רע, ושארי בחברותא בהדיה, ההוא חבר איש משחית. אמאי אקרי חבר. בגין דבשעתא דאתייליד בר נש אתחבר עמיה. ותדיר קיימא בהדיה חבר. לבתר, אתהפך ליה חבר, איש משחית.

והכי אית בסטרא דקדושה, בסטרא דימינא, חבר טוב, דעביד טיבו עמיה דבר נש בעלמא דין ובעלמא דאתי. ואלין חברים קיימי תדיר עליה דבר נש, בחברותא חדא, לשיזבא ליה, ולאגנא עליה, ולמהוי עמיה חברים, לקדשא שמא דמאריהון, ולזמרא ולשבחא קמיה תדיר.

מאלין נפקי (דף ר"נ ע"ב) ארבע סמכין אחרנין, לאינון תריסר דקאמרן, הגי חברים. ואלין אינון קיימי לגבי אינון דיעטין עיטא לאבאשא לצדיקייא. אף על גב דלא עבדי, וסלקי ואודעי מלה לעילא, ובטלי לההוא עיטא, ואלין אקרון ארואלי"ם ואף על גב דכלהו אתמנון לדא, כל חד וחד אתמנא ואתפקד על מלין ידיעאן. ותחות אלין לית לון חשבנא.

אלין ארבע, קיימי לארבע סטרי עלמא, וכל חד קאים לאשגחא עליהו דישראל. ואלין אקרון חרפים, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמא דאלין ארבע